

Каранъ. Вижда са господарю, страхъ ги е обвладало, но и пакъ не въспріематъ да са молятъ, а съ заплашванія искатъ да ни задобіятъ.

Кардамъ. Нѣма оная сила, която би могла да мѣ принуди отъ да не си изпълнѣ пай-горѣщото желаніе. Заплашваніята за мене сѣ радость, а всяко чуждо принужденіе ми увеличава надѣждата чи ще сполучѣ. И това мѣ насърчава крайно.

Кодинъ. Нетрѣба господарю, да склонимъ на друго освѣтъ на бой. Некъ познаятъ, съ кого искатъ да са подиграватъ, и отъ кого искатъ да имъ плаща данѣкъ.

Кардамъ. Небойтъ ся. Това е вече свършено; само очаквамъ да дойде първожрецътъ отъ прорицалището, и тогасъ ще трѣгнемъ незабавно.

ЯВЛЕНІЕ ДЕСЕТО.

Горнитъ, Кръстанъ

Кръстанъ. (Оплашенъ) Господарю! излѣгани сме, предадени сме.

Кардамъ. Що думашъ? Говори по-ясно.

Кръстанъ. Трима, отъ нашитъ войници побѣгнаха, и отишли подиръ Гръцкія посланикъ, безъ да ся завърнатъ.

Каранъ. Това не е възможно. Белкимъ има и въ войницитъ ни невѣрници, които би безсрамно оставили отечеството си? Сѣществуваха и въ тѣхъ ненависть противъ престолътъ ни?

Кардамъ. Ако е това истинна. Тогасъ право казва Кръстанъ че сме излѣгани. Но азъ това невѣрвамъ.

Драгомиръ. Възможно е господарю да са намѣрятъ единъ или двама такива, които би са подкупили да причинятъ нѣкоѣ пакостъ на отечеството си, нѣ тѣ сѣ хора ничтожни и мало-важни; затова нетрѣба да давате вниманіе на такива приключенія ни най-малко.

Кардамъ. Такива трѣба да са издирватъ и живи из-